

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010241
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821010241.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému F. E. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. marca 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. E., Z.. XX.X.XXXX V. V. Z. K., K. B. A. XX, H.. V. Z. K., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1. dňa 16.01.2021 v čase asi o 11:15 hod. viedol po štátnej ceste 3612 v smere od obce Sol', okres Vranov nad Topľou smerom k obci Komárany, okres Vranov nad Topľou osobné motorové vozidlo Škoda Octavia ev. č: V. XXX C., pričom pred prichádzajúcou policajnou hliadkou jazdiacou na motorovom vozidle označenom k príslušnosti PZ, vozidlo odstabil za obcou Sol' na krajnici, pričom bol hliadkou polície PZ kontrolovaný, cez operačné stredisko PZ bolo zistené, že vodičský preukaz má zadržaný, teda viedol vozidlo napriek tomu, že mal rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou číslo ORPZ-VT-OD12-151/2019 zo dňa 13.11.2019, právoplatným dňa 18.12.2019, (vrátane ORPZ-VT-OPP3-333/2019-P) uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov, do 18.02.2021, trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/47/2019 zo dňa 20.12.2019, právoplatným dňa 20.12.2019, trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, teda do 20.06.2021 a rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu vo Vranove nad Topľou číslo ORPZ-VT-OD12-297/2019-P zo dňa 21.08.2020, právoplatným dňa 05.10.2020, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu na dobu 24 mesiacov, teda do 05.10.2022

2. v presne nezistenom čase, v období od 14.10.2020 do 09.00 hod. dňa 23.10.2020 na ceste tretej triedy označenej č. III/3617, na úseku od ulice Mlynská vo Vranove nad Topľou až obec Jastrabie nad Topľou, okres Vranov nad Topľou nezisteným spôsobom odcudzil 26 cestných stĺpikov, 6 ks značiek z mostov a 2 smerové dosky typu Z4a, ktoré boli umiestnené na tomto úseku cesty, čím pre Správu a Údržbu ciest Prešovského samosprávneho kraja so sídlom Jesenná 14, Prešov, IČO:37 936 859, spôsobil škodu vo výške najmenej 383,58 eur.

t e d a

v b o d e 1.

maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti

v bode 2.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

tým spáchal

v bode 1.

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

v bode 2.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Správu a Údržbu ciest Prešovského samosprávneho kraja, so sídlom Jesenná 14, Prešov, IČO:37 936 859 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu na skutkovom základe a právnej kvalifikácii tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania oboch skutkov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov T. E., X. A., P. H., D., J. X., P. K., P. F., P. A.Ľ., Ľ. A., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria F. T. X., listinnými dôkazmi, zvukovým záznamom a obrazovo-zvukovým záznamom, priestupkovými spismi, evidenčnou kartou vozidla, vyčíslením škody, lekárskymi správami, faktúrami a inými dokladmi predloženými obhajobou, odpisom z registra trestov, lustráciou v registri priestupkov, správami Obce A.J. a ústavu na výkon väzby, výpisom z evidenčnej karty vodiča, spismi tunajšieho súdu sp. zn. 10T/73/2015, 0T/47/2019, 13T/59/2019, 0T/44/2020, 13T/39/2020 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že dňa 16.1.2021 išli s babkou do jedného známeho do obce Soľ asi okolo 10.00 hod. doobeda. Babka bola celý čas vodič a to z domu aj naspäť. Potom, keď išli naspäť z obce Soľ na obec A., tak asi to bolo 380-400 metrov diaľka, kde babka videla policajné auto na diaľku, že ide, tak odstavila auto na pravej strane vozovky a ostala tam stáť. Babka nemala platné potvrdenie od lekára, že môže šoférovať. Potom, keď zastavila, tak hliadka išla normálne pomaly a potom ako je tam križovatka

na obec Sol z Jastrabia, tak potom tam hliadka išla pomaly normálne a prišla k ním a normálne pred autom zastavila. Vystúpili z auta, jeden policajt prišiel k babke z jednej strany a druhý k nemu z jeho strany, pričom on sedel na mieste spolujazdca. Potom otvoril policajt dvere a pýtal od neho predložiť doklady od vozidla. Povedal, že prečo od neho pýtajú doklady, keď nie je šofér, že babka šoférovala, že vidia, že babka je vodič. Potom policajt povedal ešte raz niečo v tom zmysle, že ho vyzýva, aby predložil doklady a vystúpil z auta. Potom nič nepovedal, schytil ho za pravú ruku a vytiahol z auta vonku. Babka vystúpila, ten druhý policajt povedal, že aby si aj ona vystúpila z auta. A potom začali hneď riešiť, že kto šoféroval, že je obmedzený na osobnej slobode a on nevedel, že o čo sa jedná. Pýtal sa, že prečo má obmedzenú osobnú slobodu. Jeden z tých policajtov mu povedal, že mal viesť motorové vozidlo. On však povedal, že on nešoféroval, že veď videli a našli ho na mieste spolujazdca. Potom začal byť ten policajt nervózny, vulgárne sa vyjadroval a ten druhý policajt potom povedal babke, že pani E., poďte vy ku mne, k nášmu autu a kolega počká s vnukom pri vašom vozidle. Potom ju niečo nahováral ten policajt, aby povedala, že to vnuk šoféroval, teda on, robil na ňu nátlaky, že vraj on mal šoférovať. Babka povedala, že veď vidíte, že ja som šoférovala, prečo na mňa robíte nátlaky. Vy ste asi voči vnukovi zaujatí. Potom povedali, že dobre, zamknite auto a že ich berú do policajného auta. Potom ich zobrali, aj babku, babku vyložili po ceste doma v A. a jeho zobrali na Obvodné oddelenie vo Vranove, kde s ním robili procesné úkony. On vôbec nešoféroval, oni chcú mu niečo dokazovať, čo on nespáchal. Keď mu išli niečo dokazovať, tak mali zavolať vtedy technika a urobiť ohliadku podľa § 154 a zistiť stopy. On mal zákaz činnosti od súdu na dva roky, nemohol som šoférovať do roku 2022. Babka má XX rokov a je držiteľkou vodičského oprávnenia. Zvykla šoférovať a teraz išla s ním, k tomu známemu, lebo on mal zákaz činnosti a nemohol šoférovať. Babka zvykla šoférovať podľa potreby, aj raz za týždeň, keď potrebovala ísť k lekárovi. Vtedy keď babka zastavila na krajnici vypla motor a keď prichádzala policajná hliadka, auto už bolo vypnuté možno aj 2-3 minúty. Policajti doklady od babky nepýtali, len od neho. Auto, na ktorom babka šoférovala, bolo jeho auto. Babka šoférovala, aj keď mal predtým favorit, ktorý mu ona podarovala a potom aj na tej octávii. Babka je dobrý šofér, ona od mlada chodí autom.

K druhému skutku uviedol, že pokiaľ sa jedná o tie značky a stĺpiky, že on má od toho papiere, od značiek má kúpne zmluvy a od stĺpikov má jednu kúpnu a jednu darovaciu zmluvu. On si všetko zakúpil a nič nepokradol. Pred vzatím do väzby nemal žiaden príjem a bežné výdavky mu platila mama. Stĺpiky kúpil asi za 500-600 eur a potom tie druhé stĺpiky mu ten pán už podaroval, bol to jeden pán z firmy Hatrick Brezno. Peniaze na zakúpenie tých stĺpikov mal z toho, čo si našetril, či na Vianoce za vinšovanie alebo dostal peniaze na narodeniny alebo meniny od mamy alebo od babky. Stĺpiky mal na svojom dvore, ale 11 stĺpikmi označil cestu pred ich domom, lebo je tam veľmi úzka cesta. Pani A., starostka obce, ich dala zbierať zamestnancom, kvôli čomu aj volal hliadku. Stalo sa, že keď som pozeral televízor a štekala susedov pes, tak sa pozrel, čo sa deje, mohlo byť či poobede alebo večer okolo 21 hod. až do 21.30 hod. a vtedy tam prišiel jeden Róm, aj prípadne s nejakou ženou a s dvojkolkou, vozíkom, povytáhovali tie stĺpiky a viezli ich na obecný úrad. ON išiel za nimi, aby mu ich vrátili, že prečo ich berú, keď sú to jeho stĺpiky. Na čo mu oni povedali, že im to kázala starostka, že oni to robia na jej príkaz. Keď teda videl ako ten chlap berie stĺpiky spreď jeho domu, tak si zobral bicykel aj svoj vozík a išiel za tým chlapom až k obecnému úradu. Pýtal sa ho, prečo zobral tie stĺpiky spreď jeho obydľia, že to je krádež, na čo mu on povedal, že nech si to vybaví so starostkou, že on robí len to, čo ona povedala. Povedal, že zavolá hliadku. A potom si tie stĺpiky naložil na vozík a odniesol naspäť domov. Policajná hliadka potom prišla, ešte sa ho pýtali, že načo ich volal, keď má naspäť svoje stĺpiky. Povedal hliadke, že chcel, aby sa to vyriešilo, lebo aj predtým mu brali stĺpiky, chodili tí ľudia v rôznom čase. L. A. je ten zamestnanec, ktorý robí na obecnom úrade. Ten pán chodil po tie stĺpiky ešte aj s malými deťmi, neviem či to bol jeho syn alebo nejaká iná rodina. Na otázku prečo si zadovažoval stĺpiky a následne osádzal pri ceste pri jeho bydlisku uviedol, že preto, lebo je tam dosť úzka cesta a dosť široký a hlboký jarok, tak ich tam osadil, aby sa niečo nestalo, rozhodol sa tak preto, lebo je to dobrá vec, on tam býva a vie, že tie stĺpiky označujú kraj cesty. Nikdy osádzanie stĺpikov neriešil prostredníctvom nejakých úradov.

Svedkyňa T. E., stará mama obžalovaného uviedla, že dňa 16.1.2021 išli sme do Soli, mal ísť vnuk, tak mu ona šoférovala, z domu až tam. Potom sa vracali naspäť. Zasa ona išla zo Soli do A., teda ona stále šoférovala. Keď prišla na cestu do A., tak zbadala policajné auto, že stojí na ceste, tak zabočila kus na kraj a zastavila, ostala tam sedieť v aute, aj vnuk pri nej. Preto tam zastavila, lebo už nemala potvrdenie od lekára od očného, nemala to obnovené, stratilo to platnosť. Tak zostala tam sedieť, nevedela, že policajti čakajú na nich. Oni videli, že tam stojí, tak prišli k ním. Ona sedela za volantom, ona šoférovala, tak tam zostala sedieť. Vnuk bol s ňou, sedel vpredu vedľa nej. Policajti keď prišli, tak oni zastavili oproti ním. Išli rovno k vnukovi, chytili ho za plece, že nech ide von. On im povedal, veď babka šoféroje a aj

ona im povedala, že ona šoféruje. Policajti sa s vnukom rozprávali, ona vystúpila, oni nekontrolovali ten papier, chceli tam nechať auto, no policajti sa jej nič nepýtali. A si tak myslela, že domov hoci pôjdeme pešo, alebo niekoho zavolá. Ale policajti povedali, že čo bude volať, že oni ich do A. obidvoch zvezú. Keď sedeli v ich aute, ona sedela vedľa policajta vpredu a F. sadol dozadu s iným policajtom. Vnuk povedal, babka veď ty si šoférovala, to povedal možno 3-4 krát za tú cestu a ona povedala, že áno, ja som šoférovala. Keď prišli do A., tak z auta vystúpila a to na križovatke v A.. F. nevystupoval, tak znova povedala, že ona šoférovala, ale jeho už ten policajt, pri ktorom F. sedel, nepustil. A F. znova hovoril, že babka, veď ty si šoférovala. Potom som išla za jedným známym a ten doviezol auto domov. Prvýkrát vystúpila z auta až keď k ním prišli policajti, keď išli k F. a videla, že on ide vonku, tak vystúpila aj ona. Zatvorila auto a ako povedala, chceli ísť s F. domov, ale jeho už potom nepustili. Policajti od nej vodičské oprávnenie nežiadali, ona má vodičský už 43 rokov, ale oni od nej nič nepýtali, ani nič nekontrolovali, nezakázali jej ďalšiu jazdu, nič jej nepovedali. Domov potom už autom nešla, lebo nemala ten papier dobrý a myslela si, že ju budú kontrolovať, už tak bola s tým, že to nemá platné, tak už nechcela šoférovať. Na otázku ako často šoférovala auto uviedla, že tak často ako potrebovala, šoférovala do Vranova, keď potrebovala. Ale teraz, keď to už nemala platné, tak nie. Vodičák mala od roku 1976. Auto používala ona, lebo F. teraz nemohol chodiť. Tankovať do toho auta chodila ona na benzínke, keď trebalo. Tankovala benzín 95, aj predtým chodila s tým autom, čo sme mali a to favorit. Odkedy nechodí do práce, tak už ide autom len veľmi málo, keď musí. Policajt sa vtedy s ňou nerozprával, ani si nič nepýtal, oni automaticky išli k F.. Keď zastavila s tým autom, tak vypla motor, keď prišli policajti motor už bol vypnutý. Ona už tak tam sedela na kraji a stála s tým autom, s vypnutým motorom, lebo vedela, že nemá to potvrdenie. Policajti ich nezastavili, oni už stáli, keď policajti prišli. Opätovne uviedla, že keď už nechodila do roboty, tak keď išla napr. k lekárovi a lístok má tam aj naspäť za 40 centov, tak išla autobusom, pričom už viac ako 30 rokov je na dôchodku. Potvrdenie na šoférovanie je od jej všeobecného lekára, obnovovala si ho asi každé dva roky, potrebné je asi od 70 rokov a mala stále vybavené. Teraz už nešla pre to potvrdenie, že už nechodí s autom ale s autobusom. To čo mala, už nebolo toto platné možno rok alebo aj dva roky, chodila už radšej s autobusom. Nechodí už veľmi po obchodoch, len keď tak k lekárovi. Na záver uviedla, že išla z dvora, aj naspäť, len už naspäť sa s autom nevrátila. Keď niekto nahlásil F., že šoféruje z ich dvora, tak mohol vidieť, že ide auto, ale nemohol vidieť kto šoféruje, obidvaja mali na sebe čiernu vetrovku.

Svedok X. A. uviedol, že býva v A., číslo XX hneď oproti obžalovanému, sú to rodinné domy. Volal hliadku kvôli tomu, lebo videl z okná obývačky svojho domu, ako obžalovaný vychádza z dvora, on šoféroval a jeho babka sedela ako spolujazdec. Z domu pekne vidí či už do dvora E. alebo na celú ulicu, preto vedel aj povedať, keď volal na 158, že vozidlo smerovalo na obec Soľ. Išli na aute Škoda Octávia, striebornej alebo zelenkavej farby. Policajtov volal, keďže vedel a bol oboznámený, že obžalovaný má zákaz činnosti, tak je to moje morálne právo nahlásiť to polícii. Jednoznačne videl, kto sedel za volantom. Pani E. šoférovať nikdy nevidel, ani na starom vozidle škoda Favorit, ani na tom novšom. Ona sama mu vravela, že ona už nie je hodná šoférovať a to dávno, ešte keď obžalovaný kúpil to novšie auto - škodu Octáviu. Vtedy mu hovorila, že na tom staršom sa ešte pokúšala, ale na tom novom už nie. Že obžalovaný má zákaz činnosti mu povedala jeho babka. mi to povedala. Nevedel uviesť, čo mal oblečené obžalovaný a pani E., lebo to sa nedá vidieť cez predné okno, ale dajú sa vidieť cez to okno tváre a oni sa teda nepodobajú. K prípadným sporom s obžalovaným uviedol, že s F. má každý spor ako so susedom, keďže robí, čo robí. Obžalovaný nabíja cestné stĺpiky tam, kde nemá, v zime posypuje soľ na novú prístupovú cestu, čo urobila obec, jeho synovi ukradol hračky, bola to oranžová Tatra a bager.

Svedok P. H. vypovedal, že vtedy vykonávali hliadku v služobnom obvode vo Vranove nad Topľou s kolegom práp. D.. J. X.. Bolo vyhlásené pátranie po vozidle striebornej farby Škoda Octávia, ktorého vodičom mal byť pán E.. Údajne mal ísť tým autom z A., nevedeli kam. Oznamoval to sused alebo nejaká iná osoba. Oni vtedy akurát boli na inom preverení, vykonávali sme inú činnosť, no potom približne o hodinu na to alebo až 2 hodiny, sa vybrali tým smerom na A., išli smerom z Vranova nad Topľou na A., potom sa smerovali na Jastrabie, kde na križovatke Jastrabie - Soľ, z ľavej strany smerom zo Soli spozorovali striebornú Octáviu, ktorú keď spozorovali, tak z tej križovatky sa vybrali smerom k nej. Následne, keď toto vozidlo spozorovalo hliadku, odstavilo pri krajnici pri ceste. Akonáhle, keď sa približovali k tomu vozidlu, zo spolujazdcovej strany sa otvorili dvere, pričom vyšla staršia osoba a počas toho ako pani vyšla, si osoba čo sedela na vodičovej strane, sadla na miesto spolujazdca. Počas toho ako sa približovali, tak tá pani zatvorila dvere a pomaličky krivajúcim krokom išla poza vozidlo na miesto vodiča. Oni išli okolo nich, so svojim vozidlom sa otočili a keď prišli k vozidlu, tak pani akurát otvorila dvere vodičovej strany a sadla si do vozidla. Potom pristúpili k vozidlu, vyzvali ich, aby obidvaja vystúpili

z vozidla. Pričom pani, ktorá sedela v pojednávacej miestnosti (svedkyňa E.) vystúpila z vozidla aj s obžalovaným, pričom uviedla, že ona s políciou už nechce mať nič spoločné, že uvedené vozidlo šoféroval pán E.. On po celý čas tvrdil, že on vozidlo nešoféroval. Potom pán E. bol poučený o svojich právach a obmedzili ho na osobnej slobode a išli na Obvodné oddelenie do Vranova, pričom do auta zobrali aj tú pani, nakoľko z miesta sa nevedela ako dostať domov, lebo uviedla, že nevie šoférovať, že dlhé roky nešoférovala. Keď prichádzali k vozidlu vozidlo videli z prednej strany toto zastavilo približne 100-150 oproti ním, teda vozidlo videli z prednej strany, bola veľmi dobrá viditeľnosť. Zreteľne videl, ako obžalovaný presadá na miesto spolujazdca, nakoľko na uvedenom vozidle neboli ani žiadne fólie, bolo to dobre vidno. Pani zobrali z toho miesta preč, lebo ona uviedla, že nemá komu momentálne zavolať a že ona nevie šoférovať a nevie ako odísť s tým vozidlom. Na otázku o vzdialenosti sedadla od volantu uviedol, že túto nepremeral, nemal na to dôvod, ale keď prišiel k vozidlu, tak si všimol, že pani, ktorá sedela za volantom, mala nohy natiahnuté tak, že ani nedotiahla na pedále. Nesnímali ani odtlačky prstov z volantu, nemali na to ani oprávnenie a nevolali ani výjazd a technika. Keď prišli k motorovému vozidlu nie je si istý, či motor bežal ale bo bol vypnutý. Pani E. bola pri ňom pri vozidle, ale nepovedal by, že bola osobitne, veď obžalovaný bol od nich asi tak ako tu teraz sedeli a to asi dva metre, vtedy mu hovorila, že nešoférovala.

Svedok D.. J. X. vypovedal, že pracuje ako referent PMJ Prešov. V predmetný deň boli velení v služobnom obvode Vranov nad Topľou, bol som velený s práp. P. H.. Niekedy v doobedňajších hodinách bolo vyhlásené pátranie po Škode Octavia, striebornej farby, evidenčné číslo asi nebolo uvedené, ktoré vozidlo mal viesť podľa oznámenia obžalovaný a vozidlo malo smerovať na obec Jastrabie. Na základe oznámenia sa presunuli na križovatku medzi obec A. a Jastrabie, kde stáli. Po nejakom čase spozorovali vozidlo Škoda Octávia, ktoré smerovalo od obce Sol'. Keďže vozidlo zodpovedalo pátraniu, z križovatky sa vydali oproti nemu. Zhruba v tom čase vozidlo prudko zastavilo na krajnici, z miesta vodiča vystúpila osoba, pričom obchádzala vozidlo zo zadnej časti, pričom vodič sa presadol na miesto spolujazdca, keď tá osoba vystúpila. V tom čase prišli k vozidlu na služobnom cestnom vozidle. Tá osoba, ktorá obchádzala vozidlo, nasadala na miesto šoféra. Bola to staršia pani, z tohto dôvodu jej presun trval pomerne dlho. Následne sa otočili, zastavili za vozidlom. V tom čase tá pani sedela už na mieste šoféra. Osoby stotožnili, na mieste šoféra sedela pani E., vedľa nej na mieste spolujazdca obžalovaný. Osoby vyťažili, pričom obžalovaný uviedol, že on nešoféroval, že šoférovala jeho babka. Ona uviedla, mimo jeho prítomnosti, že šoféroval on, obžalovaný, ale že nech to nechajú tak, že je to dobrý chlapec. Následne bol obžalovaný podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Lustráciou bolo zistené, že mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, preto bol následne obmedzený na osobnej slobode a bol eskortovaný na obvodné oddelenie. Pani ich poprosila, či by ju neodviezli domov do A., keďže nemá sa ako dostať, na čo reagovali tak, keďže bola zima, že ju odvezú. Vozidlo ostalo na mieste. Tá pani uviedla, že ona dlhé roky nešoférovala a že nebola by schopná odšoférovať vozidlo domov. Viditeľnosť v tom čase bola veľmi dobrá, bolo jasno a tak čo sa týka presádzania, to auto nemalo fólie, čiže to bolo dobre vidno. Vo vzťahu k autu obžalovaného boli v protismerné, teda celý čas od križovatky až po dostavenie sa k tomu vozidlu mali na motorové vozidlo výhľad. Vzdialenosť od križovatky Jastrabie A. po miesto, kde zastavilo vozidlo, je zhruba nejakých 300 metrov. Túto vzdialenosť nepremeriavali, nakoľko na to nemajú technické vybavenie, to vykonáva kriminalistický technik a pokiaľ sa týka polohy sedadla, tak to bolo v normálnej polohe. Technika na miesto nevolali, lebo to z pokynu realizátora dopravných nehôd nebolo potrebné. Realizátor bol nehodovkár, bol to poverený príslušník, ktorý preberá trestné veci súvisiace s dopravou alebo cestnou premávkou.

Svedok P. K. uviedol, že obžalovaného pozná sa asi od roku 2004, kedy bol prvýkrát vyzvaný políciou, nakoľko bolo u neho doma nájdené veľké množstvo cestných smerových stĺpikov, aby si ich ako správa ciest, resp. vlastníci prišli vyzdvihnúť. Odvtedy sa poznajú. Boli tam niekoľkokrát, jednalo sa o väčšie množstvá aj o 120 stĺpikov, im v tej dobe zmizli zo štátnej cesty č. III/3617, je to úsek cesty Vranov nad Topľou, križovatka Tesco až po Jastrabie nad Topľou. To bolo prvé stretnutie, kde spoznal obžalovaného. Boli osadené, nevedel konkretizovať termín, na tej ceste III/3617 dopravné značky a to označenia mostov a to 6 značiek a nové cestné smerové stĺpiky. Tieto osadené stĺpiky a značky zmizli, priebežne sa to totiž kontroluje. Z Prešova chodí napr. zamestnanec, hlavný stavebný technik, a tento ich upozornil, že tam chýbajú označenia. Tie označenia sa našli na miestnej komunikácii v obci A., boli umiestnené na moste, resp. na premostení, resp. lávke, na zábradlí k obžalovanému. Upozornila ho na to starostka obce, že tam sú všetky ich značky. Na základe toho sa dohodli, keďže sa o tom rozprávali po pracovnej dobe, že obec ich zoberie a uloží u seba a oni si následne po nich prídu. Ale taktiež ich mohla odstrániť aj správa. Na základe toho, že tá značka je konkrétna značka pre most, ktorý identifikuje a je to majetkom

správy, tak na základe toho majú právo tieto značky zobrať, premiestniť a umiestniť na miesto, kde patria. Pokiaľ ide o značky mostov, vedia ich identifikovať, že sa teda jedná o značky v ich vlastníctve, lebo na tej dopravnej značke je presné číslo mosta, teda obsahuje číslo cesty a poradové číslo mosta, konkrétne v tomto prípade je to III/3617 a následne označenie č. 1, teda poradové číslo ako prvého mosta, ktorý sa nachádza na tej ceste. Nakoľko každá jedna značka predchádza konaniu za prítomnosti polície ako cestného správneho orgánu, správcu cesty a žiadateľa, to znamená, že napr. by to mohol byť žiadateľom aj obec alebo poľovnícke združenie, teda subjekt vyplývajúci z toho, za akým účelom sa má značka osadiť, zvoláva sa konanie a výsledok konania, v prípade, že je úspešné je, že Okresný úrad vydá rozhodnutie, v ktorom je presné označenie značky, ktorá sa osádza, aj jej miesto a vedie sa aj databáza takto osadených značiek. Nie je možné však takto identifikovať cestné stĺpiky, cestný stĺpik je zaradený na každú cestu všetkých tried v rozmedzí 50 metrov na rovných úsekoch a v zákrutách na menšiu vzdialenosť. Cestné smerové stĺpiky sú 1200 na 85 cm výškovo. Cestný smerový stĺpik je vyrábaný podľa normy a to je vlastne kus ako kus. Stĺpiky nemajú žiadne označenie. Správa si však vedie databázu, z ktorej je zrejmé, kde boli osadené, koľko a kde boli vymenené. Z tejto databázy je možné zistiť, koľko konkrétne cestných stĺpikov bolo osadených na konkrétnom úseku cesty. Dopravnú značku môže zakúpiť oprávnená osoba, ktorá je oprávnená s tým disponovať. Napríklad aj živnostníci, nejaké stavebniny, lebo napr. medzi značky patrí aj dopravné značenie súvisiace s prácami na cestách a takúto značku potom osádza ten stavebník, je povinnú ju osadiť, na základe projektu dopravného značenia. Domnieva sa, že v dnešnej dobe si ich vie kúpiť aj ktokoľvek, neviem sa k tomu jednoznačne vyjadriť. Vie aké platia predpisy pre nich. Predmetné dopravné značky boli mi vrátené starostkou, na značke bolo napísané číslo cesty III/3617, doplňujúce číslo mosta, teda poradové číslo mosta a bola vrátená aj časť cestných smerových stĺpikov, ale množstvo si už nepamätá. Škodu špecifikovali písomne, to je materiálne vyčíslenie škody. Viac menej ide o problém, že ak by došlo k dopravnej nehode na tejto ceste v dôsledku, napr. že by tam chýbal cestný stĺpik a teda nebola označená cesta pre vodiča, tak by mohli byť spôsobené väčšie škody či zranenia. Značky vie identifikovať aj podľa výrobcu, tento je vzadu označený a výrobca sa zhodoval so značkami, ktoré boli vydané, výrobca bol pán X., s ním mali a aj majú podpísanú zmluvu. Svedok sa po nahliadnutí do faktúr vyjadril, že sú tam uvedené napr. okrúhle dopravné značky, podľa toho, kde je pri značke uvedené písmeno „a“ alebo „b“, jedná sa o okrúhle alebo trojuholníkové značky, napr. značka DZ C3 je značka prikázaný smer jazdy. Tieto označenia značiek sú upravené v Zákone, resp. Vyhláske, ktorá presne upravuje označenie tej ktorej značky, napr. C3 je prikázaný smer jazdy a B31a je značka označujúca najvyššiu povolenú rýchlosť. Jedná sa napr. aj o prenosné dopravné značenie. Pri značke, keď je označené, že je to stĺpik Jakl, tak je to prenosná dopravná značka.

Svedok P. F. uviedol, že bol večer spolu s kamarátmi vonku na autobusovej zastávke v A., niekedy okolo 21.00-22.00 hod. Videl obžalovaného ako prechádzal na bicykli, za ním mal takú káricku, v nej mal odrazové cestné stĺpiky. Predpokladá, že boli odcudzené, lebo z jednej strany boli ešte od hlíny. Obžalovaného osobne nepozná, ale vie kde býva. Teda obžalovaný išiel v smere od Vranova domov. K trase, ktorú obžalovaný prechádzal, uviedol, že obžalovaný prichádzal smerom od Vranova, myslí, že prvýkrát ho zbadal, keď prechádzal pred obecným úradom a potom išiel popred tú autobusovú zastávku a odbočil smerom na dolnú uličku, teda smerom, kde býva, pričom prechádzal plynule, nikde nezastal. Následne zatelefonoval na políciu, uviedol čo sa stalo a povedali, že pošlú hliadku, ktorá prišla. Obsah rozhovoru s tou hliadkou si už presne nepamätá, ale zrejme tá hliadka išla smerom ako býva obžalovaný. Usúdil, že je potrebné zavolať políciu, lebo mal podozrenie na spáchanie priestupku alebo možno aj trestného činu, považoval to za svoju občiansku povinnosť. Pred rokom sa stala taká vec, že v zime, keď je cesta zasnežená, nie je vidno, kde je cesta, ak nie sú tam osadené cestné stĺpiky. Bol som pred rokom svedkom toho ako v dôsledku toho auto zišlo z vozovky. V ďalšom uviedol, že o obžalovanom vie, že zvykne páchať podobné priestupky, vie to z toho, čo sa hovorí po dedine. Na otázku, či sa pokúšal zistiť od obžalovaného, odkiaľ má tie značky, uviedol, že myslí, že na neho aj nejak skríkol, zakričal, ale on nereagoval, ale to si naozaj už presne nepamätá. Myslí si, že o takej večernej hodine a ešte stĺpiky od hlíny, nie je racionálne vysvetlenie, aby si to obžalovaný obstaral legálne.

Svedkyňa P. A. vypovedala, že je starostkou obce A.. Pozná obžalovaného od mala, lebo chodil s jej synmi aj do materskej školy. Obec A. nie je veľká, teda obrazne povedané, každý každého pozná. Viackrát obec riešila odcudzenie stĺpikov obžalovaným alebo aj iných značiek, napr. značiek na mosty. V jednej veci som poskytovala aj kamerový záznam. O tej samotnej veci vie len to, čo videla na kamerovom zázname a teda, že bola nejaká skupinka chlapcov, z ktorých ona identifikovala toho pána F., ktorý tu bol teraz ako svedok a ak si dobre pamätá, tak aj chlapci s menom X. boli v tej skupinke. Kamerový

záznam v strede obce snímal cestu vedúcu od Vranova, kde je zachytená aj autobusová zastávka. Na tej autobusovej zastávke, v tých priestoroch, sa nachádzali osoby, ktoré uviedla. V istom okamihu, čas si presne nepamätá, je tam zachytené ako ide na bicykli obžalovaný a išiel smerom od Vranova ako keby k svojmu domu, pričom ich dom nie je na tej kamere, to len dedukuje. Vo vozíku mal cestné stĺpiky. Bola noc, presný čas nevie. Kontaktovala právu ciest, aby oni identifikovali či sa jedná o ich stĺpiky. Viac menej preto, že ju viackrát predtým ľudia kontaktovali, že cestné stĺpiky chýbajú v smere od obce Jastrabie po A. alebo až po Vranov. Viackrát bolo uvádzané, že tieto stĺpiky odcudzil obžalovaný. Nevie už v časovom úseku presne povedať, že či prišli o deň alebo o týždeň, ale prišli a oni v garáži pri obecnom úrade mali viacero stĺpikov, ktoré našli osadené obžalovaným na obecnom pozemku, je to pozemok na uličke, kde obžalovaný býva, okolo miestneho rigolu alebo jarku. Okrem iného zamestnanci správy našli tam aj značky, ktoré hľadali, tie značky mali špecifické čísla označenia tých mostíkov. Obec má zamestnancov, ktorí okrem iného sa starajú o údržbu a poriadok jednotlivých vetiev ciest obci alebo miestnej komunikácie, tam kde býva obžalovaný, je to tzv. vetva G. Tak tam sa stále nachádzali tie stĺpiky osadené na obecnom pozemku. V skutočnosti ona veľakrát nevedela o tom, že sú tam osadené, lebo nekontroluje každý meter v obci, ale kontaktovali ju ľudia bývajúci na tej uličke, že im to vadí a že vidia ako pán E. osádza tie stĺpiky, dokonca ich začal zabetónovávať. Ju vyzvali občania nech to rieši, že to tam nechcú mať, tak poslala zamestnancov, aby tie stĺpiky priniesli, ale keďže to nie je majetok obce, tak kontaktovala správu ciest, aby identifikovali či sú to ich stĺpiky alebo ich majetok, aj tie značky. Takto odstraňovali tieto stĺpiky od bydliska obžalovaného viackrát, dá sa to rátať v desiatkach krát, lebo to riešili už aj jej predchodcovia, pričom ona je starostka od roku 2014. K množstvu uviedla, že museli pre to chodiť dodávkou alebo Jumperom a keď sa bavia v rozsahu jej starostovania, tak to mohlo byť v počte na stovky. Keď sa dali odstrániť tie stĺpiky, tak babka obžalovaného bola vždycky milá a slušná, ale veľa krát mama obžalovaného bola spolu s obžalovaným agresívna a vulgárna, vulgárne nadávali a hrešili. Keď začala starostovať, tak tam často chodievala aj ona, bola tiež častovaná týmito nadávkami, preto aj niekoľkokrát privolávali políciu. Potom neskôr, aby sa vyhla zbytočným verbálnym konfliktom, tak tam už len poslala zamestnancov, aby v rámci údržby obce dali do poriadku aj túto uličku. Keď zamestnanci brali tie značky a stĺpiky, tak obžalovaný s matkou ich brali naspäť, ako keby to bola „bitka“ o tie stĺpiky a značky. Veľakrát pri tom asistovala polícia. Tí zamestnanci sa buď báli alebo sa chceli vyhnúť nejakému fyzickému kontaktu. Obžalovaný a jeho mama chodili k úradu vykrikovať, aby im vrátila stĺpiky, dokonca raz zavolali na ňu políciu, že ona im ich ukradla. Stĺpiky im nikdy nevrátila, ale vie o tom, že oni si ich zobrali späť párkrát. Nebola pri tom, ale jednoducho si ich zobrali z priestorov obecného úradu. K prípadnému odstraňovaniu stĺpikov aj v nočných hodinách uviedla, že si na to nespomína, ale sú flexibilní a keď treba robiť údržbu ciest, tak vtedy sa nepozerajú na hodinky, nemyslí len posypovanie ciest ale aj inú údržbu. Je možné a to z dôvodu, aby sa vyhli fyzickému kontaktu alebo verbálnym útokom zo strany rodiny E., babky nie, lebo tá je milá, ale mama a syn, čiže obžalovaný a jeho matka, že sa tak stalo.

Svedok L.R. A. uviedol, že obžalovaného pozná, že väčšinou on kradol tie stĺpiky od cesty a ľudia sa na to sťažovali, tak pre nich chodil. Jednalo sa o cestu okolo jarku, je to obecný pozemok, odkiaľ on stĺpiky bral. Susedia, ktorí bývajú okolo obžalovaného, sa sťažovali, že koľkokrát zoberú tie stĺpiky, tak toľkokrát ich dá obžalovaný naspäť. Jedná sa o cestu, čo je asi dva metre od domov V., A., aj od obžalovaného. Keď ich zobral, tak potom išiel popoludní naspäť na obecný úrad a videl ako obžalovaný tam kopal si jamy a osadzoval tie stĺpiky, ale už ich betonoval a aj s oranžovým sprejom si značil po ceste, kde ich bude presne osadzovať. Aj v októbri 2020 odstraňoval stĺpiky, bolo to možno 10 stĺpikov, keď upratovali cestu. Všimol si, že je pri ceste také zábradlie a bola tam značka, asi 367 a vedel, že taká značka je aj na Táni, keďže chodí tade. Tak to povedal pani starostke, že je tam taká dopravná značka, ona povedala, že ju majú odstrániť. Tá značka pri tom tam bola riadne prišrubovaná. Nie je vodič, ale s manželkou keď ide, tak si všima dopravné značky. Keď tú značku odmontovával, tak pribehol obžalovaný a mu ju začal trhať z ruky, že to je jeho značka. On mu ju nedal, utekal preč, pričom obžalovaný išiel pre bicykel. Prišiel na obecný úrad, dal značku do kotolne, obžalovaný až tam prišiel za ním, aby otvoril tú kotolňu a dal mu značku, lebo to je jeho. Povedal to pani starostke a ona zavolala na správu ciest. Tí pracovníci povedali, že túto značku hľadali v šancoch či ju niekto neodtrhol a neodstránil, že je to ich značka z časti, ktorá sa označuje Táňa. O pár dní znova boli stĺpiky na tých istých miestach, susedia sa znova sťažovali, volali na obecný úrad, tak starostka mu znova povedala, že má ísť zobrať tie stĺpiky, tam už išiel s kolegami, ktorí robia na VPP, dali stĺpiky do dvojkoľosového vozíka a zrazu vybehol obžalovaný a začal im tie stĺpiky vytrhávať z toho vozíka. Oni utekali a on za nimi. Možno išiel až do polovice hlavnej cesty. Keď pracovali niekedy na ceste, tak obžalovaný od rána do večera, keď oni robili, stál pri tých stĺpikoch aj s palicou a povedal, že on nedovolí, aby zobrali tie stĺpiky a zaháňal sa tou palicou. Oni zavolali starostke, tá potom zavolala policajnú hliadku. Policajti mu povedali, že má ísť do dvora, oni pracovali ďalej a obžalovaný po

tom čo hliadka odišla, sa vrátil aj s tou palicou naspäť. Vtedy tie značky so zamestnancami z VPP brali okolo 11 doobeda, lebo oni robia len do 12 hod. Išiel tam s tými zamestnancami, aby mal svedkov, keby sa niečo stalo. V ďalšom uviedol, že odstraňovali stĺpiky aj v nočných hodinách, no bolo o 21. hodine, ale skôr. Zbadali na kamere, že obžalovaný ide preč, vtedy išiel po tie stĺpiky, aby nemali konflikt. Pribehli matka obžalovaného a babka a kričali, že máme tie stĺpiky dať naspäť, že to sú obžalovaného, že keď príde domov, tak budú mať s ním problémy. Babky mu bolo ľúto, tak stĺpiky tam nechal a pani starostke klamal, že ich nezobral. Babka obžalovaného hovorila, že keď príde obžalovaný domov, tak bude na ňu kričať, vrieskať, že ona bude mať problémy. Už mal tie stĺpiky povytáňované a ona si ich pohádzala naspäť do dvora. Stĺpiky a značky boli v kotolni na obecnom úrade, ktorá bola zamknutá. Už ich tam bolo veľmi veľa, už tam nebolo v tej kotolni ani miesto, tých stĺpikov možno tam bolo okolo 200, prišli si po nich a predtým im ešte dali aj také hranoly nastriekané na oranžovo, ktoré boli popri ceste do Jastrabia v zime. Všetky značky a stĺpiky, ktoré boli v kotolni, boli od obžalovaného, ktoré zobrali z obecného pozemku. Keď sa odstraňovali tie stĺpiky, tak obžalovaný vulgárne nadával na pani starostku, že prečo posielala nás, že nech príde sama. Že si z nás ona robí paholkov, že skáčeme ako ona chce. Nech sa starostka stará o svojho muža, nie o neho, nech ona príde za ním. Vždy vyšla mama obžalovaného, ktorá kričala a riešila, že zavolá políciu, asi dvakrát aj políciu zavolala. Polícia prišla, dal im občiansky preukaz. Obžalovaný im mal uviesť, že mu vraj odcudzili jeho stĺpiky. Policajti sa ho pýtali na koho príkaz bral tie stĺpiky, povedal, že od pani starostky, oni potom volali ju. Nebol postihnutý za takéto konanie, že by mal obžalovanému odcudziť stĺpiky.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria F.. T. X. vykonal vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, pričom zo záverov posudku

č. 41/2021 vyplýva, že u obžalovaného konštatoval kompulzívnu poruchu a disharmonicky štrukturovanú, emočne a sociálne nezrelú osobnosť, s intelektom v pásme subnormy, ktoré boli u obžalovaného prítomné aj v čase skutkov. Pri trestnom skutku krádeže v dôsledku kompulzívnej poruchy, ktorá hraničí až s hĺbkou bludného zaujatia a presvedčenia, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti hodnotil ako podstatnou mierou znížené. Vo vzťahu ku skutku marenia výkonu úradného rozhodnutia takýto chorobný motív nezistil a preto hodnotil jeho rozpoznávacie schopnosti ako zachované v celom rozsahu, ale berúc v úvahu jeho nedostatočne diferencovanú, disharmonicky štrukturovanú osobnosť, jeho ovládacie schopnosti hodnotil ako nepodstatnou mierou znížené. Uviedol tiež, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania. V ďalšom konštatoval, že jeho intelekt je v pásme subnormy, je teda schopný chápať etické normy, nemá ich však dostatočne osvojené. Vzhľadom na zistenú kompulzívnu poruchu odporúčal zvážiť nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby, ktorá by obžalovanému mohla napomôcť lepšej socializácii, v rámci tejto liečby by sa mohol naučiť stratégiám na zvládanie záťažových situácií, v rámci ktorých by sa mohla prejaviť jeho impulzívna reaktivita a taktiež pomocou liekov by sa mohol tmiť jeho afektívny náboj. Pokiaľ sa týka ochrannej liečby znalec bral do úvahy, že obžalovanému už v minulosti bolo uložené ochranné liečenie psychiatrické ambulantné, toto však podľa vyjadrenia obžalovaného tento neabsolvoval, ale z dôvodu, že dotýčný psychiater zomrel a už nikam nešiel, preto napriek tomu z pohľadu znalca postačuje ambulantná forma ochrannej liečby, no ak by počas tejto obžalovaný nespolupracoval, odporúča ju zmeniť na ústavnú formu. K otázke nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode pre spoločnosť uviedol, že pri neliečenej kompulzívnej poruche by jeho pobyt na slobode mohol byť prípadným nebezpečím v zmysle opakovania sa správania ako je to, za ktoré je aktuálne stíhaný.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, pokiaľ sa týka uloženia ambulantnej liečby, že na to, aby ambulantná forma liečby bola účinná, je potrebná aj spolupráca, vrátane intelektovej výbavy jedinca. U obžalovaného zistil, že jeho intelekt je v dolnom pásme normy, mentálnej subnormy, nedosahuje však hĺbku duševnej zaostalosti, preto si myslí, že ambulantná forma je dostatočná na to, aby obžalovaný zmenil svoje správanie, resp. aby pomocou liekov to nutkavé správanie, ktoré mal, aby sa tmiť. Pokiaľ by počas tejto formy liečby nespolupracoval, teda vedome ju maril, odporúča túto zmeniť na ústavnú formu. V ďalšom uviedol, že bral v úvahu aj nezrelosť obžalovaného, kde vlastne naozaj on sa potrebuje naučiť nejakým novým stratégiám pri zvládaní životných situácií, s ktorými sa stretáva. Ambulantná forma liečby je naozaj postačujúca v tomto prípade. K otázke, či či nie je lepšia ústavná liečba ako výkon väzby alebo trestu uviedol, že nie je to možné hodnotiť, nakoľko obžalovaný je toho času v chránenom prostredí a nemá kontakt s tou svojou kompulzívnu tematikou týkajúcou sa cestnej premávky, cestných značiek. Nedokáže to teda vyhodnotiť, nakoľko došlo k zmene, ale pozitívne hodnotenie z ústavu svedčí o tom, že obžalovaný má schopnosti zmeniť svoje správanie, pokiaľ bude chcieť. K u obžalovaného zistenej kompulzívnej poruche poukázal na svoj posudok a uviedol, že niektorí zberatelia môžu byť v

tomto kontexte vnímaní okolím ako fanatici zaoberajúci sa len témou svojho zberateľského záujmu. U obžalovaného zistil, že pre takéto správanie už bol stíhaný, napriek tomu sa u neho objavilo znova. Konštatuje takzvané nutkavé správanie, ktoré je kompulziou v zmysle, že keď vidí nejaký stĺpik, potrebuje ho opraviť alebo keď je voľne položený, má pocit, že si ho má zobrať do svojej zbierky, resp. si kupuje tieto cestné stĺpiky. V prípade obžalovaného sa nejedná napr. o zaoberanie sa cestnou tematikou v zmysle speňažovania tých cestných značiek, je to vyslovene objekt jeho záujmu, ktorý z pohľadu iných ľudí je trošku taký bizarný, atypický. Bral však v úvahu, že v tomto prípade už ide o správanie dlhodobé a bez toho, aby niekto obžalovaného usmernil, že existujú určité pravidlá, čím nechce povedať, že výchova je zanedbaná, ale myslí si, že obžalovaný nemal vo svojom živote nejakú dostatočnú autoritu, ktorá by ho dokázala v tomto smere usmerniť a určiť mu, kde je tá hranica, kedy je to ešte vec zberateľského záujmu a kedy sa už dostáva do konfliktu so zákonom a preto odporúčal formu liečby, v rámci ktorej pomocou odborníkov by sa mohol naučiť týmto hraniciam, aby to správanie, ktoré má, nebolo trestné. Na otázku či sa vie takáto osoba zbaviť takého správania alebo sa len naučí, že to nie je trestné uviedol, že osoba môže svoje zberateľské aktivity rozvíjať spôsobmi, ktoré nie sú trestné. Sú napr. rôzne zberateľské kluby, burzy. To, že teraz nevieme alebo on konkrétne o nikom, kto by sa niečomu takému ako obžalovaný venoval, neznamená, že takéto osoby neexistujú. Predmety zberateľského záujmu bývajú rôzne. K dôvodom, ktoré podmieňajú alebo spôsobujú vznik takejto poruchy uviedol, že niekedy to môže byť určitá forma nenaplnenia, nejakých nesplnených túžob, príčin môže byť veľmi veľa. Ťažko sa k tomu vyjadriť. Niektorí môžu prežívať to až akoby sexuálnu satisfakciu, kedy získanie toho objektu svojho zberateľského záujmu môže vyvolávať veľmi príjemné až erotické pocity.

Z úradného záznamu z obmedzenia osobnej slobody s poučením vyplýva, že tento spísali príslušníci PZ práp. P. H. a práp. D. J. X. a uviedli, že obžalovaný bol obmedzený na osobnej slobode, nakoľko dňa 16.1.2021 v čase okolo 11.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo Škoda Octavia, po ktorom a jeho vodičovi bolo vyhlásené pátranie, pričom vodič pri spozorovaní hliadky uvedené vozidlo zastavil pri krajnici a presadol na miesto spolujazdca, odkiaľ vystúpila staršia osoba na mieste stotožnená ako T. E., Z. XXXX. Vodič bol stotožnený ako F. E..

Podľa zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaný bol zadržaný dňa 16.1.2021 o 13.30 hod., bezprostredne potom, čo bol prichytený pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z priestupkového spisu okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou číslo ORPZ-VT-OPP3-594/2020-P vyplýva, že P. K. urobil ústne oznámenie o odcudzení 26 cestných stĺpikov - použitých, 6 značiek z mostov a 2 smerových dosiek Z4a na ceste III/3617 v úseku ulica Mlynská Vranov nad Topľou až po obec Jastrabie nad Topľou. Oznámenie urobil 23.10.2020. Zo záznamu o podaní oznámenia vyplýva, že uvedená osoba je zamestnaná ako cestmajster v Správe ciest prešovského samosprávneho kraja. Uviedol, že uvedené značenie bolo osadené dňa 14.10.2020 a že má podozrenie, že páchatelom je obžalovaný. Predložil do konania splnomocnenie na zastupovanie Správy a údržby ciest prešovského samosprávneho kraja. V ďalšom priebehu priestupkového konania dňa 13.11.2020 uviedol, že 26 kusov cestných stĺpikov a 6 značiek z mostov boli SÚC PSK vrátené, pričom 2 smerové dosky Z4a vrátené neboli. V tom istom konaní podala vysvetlenie aj starostka obce A., P. A., ktorá uviedla, že čo sa týka krádeže stĺpikov, má o tom vedomosť, pričom má aj kamerový záznam, ako obžalovaný dňa 19.10.2020 v neskorých večerných hodinách ide bicyklom po obci a za bicyklom má vozík, na ktorom vezie odcudzené stĺpiky a taktiež nejaké smerové tabule. Taktiež uviedla, že obžalovaný je problémová osoba a pravidelne sa dopúšťa protiprávneho konania. K osobe obžalovaného ešte uviedla, že tento odcudzené značky neodborne a neoprávnené osádza aj na obecnom zábradlí pri miestnom rigole. Cestné stĺpiky osádza do betónu na miestom pozemku. Na záver uviedla, že predmetný kamerový záznam vydáva do spisu.

V ďalšom z priestupkového konania vyplýva, že podľa potvrdenia o zaistení vecí zo dňa 3.11.2020 boli zaistené veci a to cestné stĺpiky v počte 26 kusov a 6 značiek z mostov, pretože vzniklo podozrenie, že tieto veci súvisia so spáchaním trestného činu alebo priestupku. Následne podľa potvrdenia o vrátení vecí z toho istého dňa uvedené počty cestných stĺpikov a značiek z mostov boli vrátené osobe F. L.. Obžalovaný do záznamu o podaní vysvetlenia uviedol, že dňa 19.10.2020 vo večerných hodinách nikde nebol a neodcudzil žiadne stĺpiky ani žiadne tabule.

Záznam o podaní vysvetlenia podal aj P. F., ktorý uviedol, že dňa 19.10.2020 sa vo večerných hodinách nachádzal v obci A., pri zastávke pred obecným úradom, kde videl osobu obžalovaného, ktorého pozná

z videnia ako ide bicyklom smerom od obce Nižný Kručov do miesta jeho trvalého bydliska t.j. A. a za bicyklom mal vozík, v ktorom mal naložené reflexné stĺpiky a tabule ako sa nachádzajú popri ceste. Uviedol tiež, že si myslí, že obžalovaný tieto stĺpiky a tabule niekde odcudzil, nakoľko vie, že sa takéhoto konania často dopúšťa. Z uvedeného dôvodu aj zavolať na linku 158.

Podľa kalkulačného listu odstránenie škody na majetku vyhotoveného Správou a údržbou ciest PSK spoločnosť vyčíslila celkové náklady a to vrátane spotreby materiálu ako aj nákladov či už mzdových alebo iných v celkovej sume 383,58 eur.

Podľa rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Vranov nad Topľou č. ORPZ-VT-ODI2-151/2019-P zo dňa 13.11.2019 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), písm. k), písm. l) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znaní neskorších predpisov, keď porušil ustanovenia v rozhodnutí uvedených paragrafov zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a to za spáchanie priestupku zo dňa 15.07.2019, kedy počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom a taktiež nereagoval na vodičovi dané znamenie na zastavenie vozidla rozsvietením nápisu STOP na služobnom cestnom motorovom vozidle ale aj svetelného výstražného zariadenia za prerušovaného zvukového signálu a taktiež nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, dňa 7.8.2019 za priestupok, že jazdil na bicykli bez riadne upevnenej prilby na hlave, dňa 12.9.2019 taktiež viedol motocykel bez riadne upevnenej prilby a nemal pri sebe žiadne doklady, pričom bolo zistené, že má zadržaný vodičský preukaz a rovnako aj dňa 31.10.2019 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou na osobnom motorovom vozidle Škoda Favorit, ktoré viedol po ulici Čemernianskej vo Vranove nad Topľou, pričom hliadkou bolo zistené, že má zadržaný vodičský preukaz. Obžalovanému ako obvinenému z priestupku bola v tomto konaní uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.12.2019.

Podľa rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Vranov nad Topľou č. ORPZ-VT-ODI2-297,309,211/2019-P zo dňa 21.8.2020 vyplýva že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znaní neskorších predpisov, keď porušil ustanovenia v rozhodnutí uvedených paragrafov zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a to za spáchanie priestupkov zo dňa 11.11.2019, kedy viedol osobné motorové vozidlo, pričom nebol pripútaný bezpečnostným pásom a nepredložil ani doklady potrebné pre vedenie vozidla, kde následne bolo zistené, že vodičský preukaz má zadržaný za priestupok zo dňa 20.11.2019, kedy taktiež viedol osobné motorové vozidlo, pričom nebol pripútaný bezpečnostným pásom a taktiež hliadke nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, pričom v tom čase mal zadržaný vodičský preukaz a za priestupok zo dňa 21.11.2019, kedy za zníženej viditeľnosti ako cyklista nebol riadne osvetlený, teda sa pohyboval bez reflexných prvkov a bez ochrannnej prilby riadne upevnenej na hlave. V tomto konaní bola taktiež obžalovanému uložená pokuta 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5.10.2020. Dané vyplýva aj z pripojeného spisu.

Podľa evidenčnej karty vozidla Škoda Octávia, ev. číslo VT-976CZ má táto šedú metalízu a ako vlastník a držiteľ motorového vozidla bol evidovaný obžalovaný.

Ku škode bolo vypracované odborné vyjadrenie Správou a údržbou ciest PSK, ktorá ohodnotila 26 kusov cestných stĺpikov na sumu 227,76 eur, 6 kusov značiek z mostov na sumu 108 eur a 2 kusy smerové dosky Z4a v sume 86,40 eur, teda spolu v sume 422,16 eur. Vyčíslenie škody vypracovala aj spoločnosť Plutko, s.r.o., ktorá škodu vyčíslila spolu v sume 435 eur.

Obec A. vo svojej správe uviedla, že obžalovaný býva so svojou matkou T. E. a starou matkou T. E.. Jeho rodičia sú rozvedení. Majetkové pomery sú skromné, nakoľko obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný. Hlavným zdrojom príjmu rodiny je dôchodok starej mamy obžalovaného. V ďalšom starostka obce uviedla, že už niekoľko rokov eviduje opakované sťažnosti občanov obce na neprispôsobivé, arogantné a neprirozené správanie obžalovaného. Tieto problémy riešili už aj jej predchodcovia, spory so susedmi riešili aj niekoľkokrát do týždňa. V súčasnosti so zástupcami Správy ciest riešila aj situáciu, kedy množstvo cestných stĺpikov, aj iných značiek, z obecného pozemku zadržali po tom, čo ich tam

obžalovaný osadil. Tieto značky boli označené ako majetok Správy ciest. Na obžalovaného pribúdajú sťažnosti od susedov, napr. že začal manipulovať s obecným rigolom, že ho obkopyje, naruša jeho štruktúru, že svoju zbernú nádobu na TKO osádza a reťazou pripevňuje pred rodinný dom susedov, čím ich obmedzuje. Obžalovaný na to reaguje posmeškami. V ďalšom uviedla, že opakovane evidovala pripomienky občanov, že smerom z obce A.T. na obec Jastrabie sa nenachádzajú skoro žiadne cestné stĺpiky, lebo ich zrejme opäť odcudzil obžalovaný, ktorý ich potom neprirodzene osádza na verejnom priestranstve pred svojím domom. Opakovane obžalovaného vyzývala, aby od takého konania upustil, on však vôbec nespolupracoval, ignoroval skutočnosti a v prípade ak so zamestnancami obce boli stĺpiky zobrať, správal sa agresívne, viackrát preto asistovala polícia, následne stĺpiky opäť osádza. V tejto súvislosti prosila o súčinnosť aj predajcov značiek, aby ich obžalovanému nepredávali, lebo obžalovaný im klamal, že je zamestnancom správy ciest. Samotná správa ciest so sídlom vo Vranove eviduje opakované problémy s obžalovaným a to kvôli opakovaným krádežiam dopravných značiek. V poslednej dobe obžalovaný začal stĺpiky zabetónovávať a keď sa k nim priblížili zamestnanci obce, správal sa agresívne, preto museli kontaktovať políciu. Taktiež uviedla, že ho niekoľko krát videli ako jazdí na motorovom vozidle, hoci sa domnievajú, že na to nemá oprávnenie.

Zo zvukového záznamu Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, operačný odbor zo dňa 16.1.2020 o 10.15 hod. na tiesňovú linku 158 vyplýva, že na linku bolo telefonicky oznámené, že obžalovaný má viesť osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia po obci A.. Podľa prepisu zo systému Redat tak ako to vyplýva aj zo zvukového záznamu volajúcim bol pán A., ktorý uviedol, že by chcel nahlásiť, že sused, ktorý má pozastavené jazdenie, má odobratý vodičský, tak odišiel s autom, pričom volajúci - pán A. do záznamu uviedol, že susedom je obžalovaný. V ďalšom uviedol, že si všimol ako obžalovaný odišiel z domu a smeroval z A. na Obec Jastrabie. Uviedol, že sa jednalo o vozidlo Octavia, strieborná, sedan, evidenčné číslo vozidla uviesť nevedel a potvrdil do záznamu, že obžalovaný má zákaz činnosti.

Podľa obrazového záznamu z kamerových systémov obce A. zachytávajúcich priestor v obci A. v mieste pred autobusovou zastávkou zo dňa 19.10.2020 v čase od 22.22 hod do 22.28 hod. tento zachytáva priestor obce A. v uvedenom čase. Na zázname vidieť stáť na autobusovej zastávke osobu, neskôr viac osôb, a taktiež vidieť ako v ľavom jazdnom pruhu prechádza cyklista pomalou jazdou, za bicyklom ťahá štvorkolesový vozík, na ktorom sú umiestnené cestné stĺpiky v nezistenom množstve.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 01.04.2021 súd zistil, že P. A. vydala DVD nosič s kamerovým záznamom z kamerových systémov Obce A. zachytávajúceho priestor v centre obce A. v mieste pred autobusovou zastávkou zo dňa 19.10.2020 v čase od 22.22 hod do 22.28 hod.

Z listín predložených obhajobou vyplýva, že jednou z nich je listina označená ako kúpna zmluva na 30 kusov cestných smerových stĺpikov z marca 2016, kde v listine T. E. prehlasuje, že zakúpila 30 smerových stĺpikov svojmu vnukovi - obžalovanému, lebo ich chcel dávať na okraj cesty a že za nich zaplatila 210 eur. V ďalšom uvádza, že tieto stĺpiky obžalovaný dovezol domov úplne nové, zabalené, od firmy Hatrick, s.r.o., ktorá je výrobcom a predajcom takýchto stĺpikov. Ďalej bola predložená darovacia zmluva na 10 kusov cestných smerových stĺpikov zo dňa 01.12.2016, podľa ktorej spoločnosť Hatrick, s.r.o., ako darca, obžalovanému ako obdarovanému, darovala 10 kusov cestných smerových stĺpikov bielej farby a to úplne zadarmo a bez akejkoľvek protislužby. Z faktúry č. 2015308 vyplýva, že spoločnosť Plutko, s.r.o., ako dodávateľ fakturovala obžalovanému ako odberateľovi dňa 26.6.2015 sumu celkom 108,72 eur a to za tovar - DZ A34Zn - EGP - Prelis A900 v počte 1 kus, taktiež za DZ B1Zn - EGP - Prelis o700 v počte 1 kus a za stĺpik jakl 40x40 Č/B-reflex, 1,5 m v počte 1 kus. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z dodacieho listu k tejto faktúre a taktiež aj z predfaktúry s číslom PR 140012 zo dňa 23.06.2015. Z predfaktúry č. PR 140016 zo dňa 06.07.2015 vyplýva, že spoločnosť Plutko, s.r.o., mala obžalovanému fakturovať stĺpik jakl 40x40 Č/B-reflex, 1,5 m v počte 2 kusy, DZ A34Zn - EGP - Prelis A 900 v počte 2 kusy a za DZ B31a Zn - EGP - Prelis o700 v počte 2 kusy ako aj za skrutky a za prepravu spolu v sume 227,04 eur. Taktiež obhajoba predložila súdu faktúry 2015445 zo dňa 21.8.2015 a k nej dodací list s dokladom úhrade a to na sumu 9,58 eur za nákup skrutiek a upínacích svoriek, predfaktúru č. PR160001 zo dňa 24.3.2016 na nákup DZ B31a Zn-EGP-prelis o500, stĺpik jakl a zastavovací terčik obojstranný (DZ Z5a), z 3.9.2015 faktúru č. 2015475 na sumu 55,80 eur a k nej predfaktúru a dodací list a to za nákup DZ B1 Zn-EGP-prelis o700, faktúru č. 20160095 na sumu 110,04 eur a k nej predfaktúru a dodací list za nákup DZ B31a Zn-EGP-prelis o500, stĺpik jakl 40x40 Č/B-reflex, 1,5 m a zastavovací terčik obojstranný (DZ Z5a) zo dňa 1.4.2016 a ako aj ďalšie faktúry a k nim prináležiace dodacie listy

či predakatury z obdobia roku 2016 či 2015, z ktorých sú zrejmé nákupy obžalovaného v spoločnosti Plutko s.r.o. a to uvedeném značiek v zmysle vyhlášky.

Z lekárskeho správ ohľadom zdravotného stavu T. E., starej matky obžalovaného, od F. L. K., oftalmológa, zo dňa 13.10.2021 vyplýva, že sa jedná o slabozrakú pacientku, že mala odporúčaný operačný zákrok a že o potvrdenie výslovne za účelom viesť motorové vozidlo si menovaná nežiadala. F. P. Š., praktický lekár pre dospelých, vo svojej správe zo dňa 13.10.2021 uviedol, že menovaná mala vyšetrenie zamerané na spôsobilosť ako vodič dôchodca urobené dňa 26.09.2016 so záverom spôsobilá ako vodič dôchodca.

Z výpisu z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenie bolo obžalovanému udelené 3.9.2015. Taktiež z nej vyplývajú skutočnosti ohľadom vyššie uvedených rozhodnutí o uložených zákazoch činností či už v priestupkovom konaní alebo súdom. Taktiež má obžalovaný v evidenčnej karte evidované záznamy o priestupkoch a trestných činoch. Pokiaľ sa týka priestupkov, týchto má evidovaných 29, teda všetko sú to priestupky na úseku cestnej dopravy, ktorých sa dopustil ako vodič motorového vozidla

(nepoužitie bezpečnostných pásov, osvetlenie vozidiel, jazda bez reflexných prvkov) ale aj nemotorového vozidla (cyklista alebo vodič motorového vozidla s konštrukčnou rýchlosťou prevyšujúcou 45 km/hod. - nesplnenie povinnosti chrániť si hlavu prilbou, spôsob jazdy na bicykli, nesplnenie povinnosti chrániť si zrak), ktoré boli prevažne riešené v blokovanom konaní pokutami.

Tieto priestupky sa premietli aj do výpisu z evidencie priestupkov, v ktorej má obžalovaný evidované aj priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (17.10.2019 a 13.5.2019), kedy bránil vo výkone práce pracovník Slovenskej správy ciest tým, že sa staval za pracovné stroje a tým bránil v ich bezpečnom užívaní a to aj napriek výzvam a upozorneniam, aby z pracoviska odišiel.

Ústav na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody vo svojej správe k osobe obžalovaného uviedol, že počas výkonu väzby sa správal slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúceho z ústavného poriadku plnil, režim dňa dodržiaval a formácia klienta v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebiehala v žiadúcom s oficiálnom smere. Ku dňu podania správy mu nebola uložená žiadne disciplinárna odmena ani trest. Obžalovaný pracovne zaradený nebol, preto jeho pracovnú morálku nehodnotili. Sociálne kontakty udržiaval prostredníctvom korešpondencie a telefonicky.

Trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Objektom tohto trestného činu je majetok - cudzia vec, pričom cudzou vecou je vec, ktorá patrí celkom alebo sčasti osobe odlišnej od páchatela. Subjektom trestného činu krádeže môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá spĺňa podmienku veku a pričetnosti. Pokiaľ ide subjektívnu stránku, na to, aby bolo možné uvažovať o spáchaní trestného činu krádeže, musí dôjsť k úmyselnému konaniu zo strany páchatela, ktoré konanie v sebe zahŕňa úmysel ponechať si túto vec natrvalo. Škodou sa rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach.

Pokiaľ sa ešte týka objektívnej stránky, na spáchanie trestného činu krádeže podľa ods. 1 písm. a) sa vyžaduje spôsobenie aspoň malej škody, pričom podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca 266 eur.

Trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdu alebo iného orgánu verejnej moci v zákonom vymedzených oblastiach.

Maríť alebo podstatne sťažovať výkon rozhodnutia znamená, že rozhodnutie v dôsledku konania páchatela nie je vykonávané a vykonať ho nie je možné alebo len s veľkými obtiažami, resp. za podstatne

sťažených podmienok. Formy marenia alebo podstatného sťažovania výkonu rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 348 pod písmenami a) až l).

Vykonávať činnosť, ktorá bola zakázaná, znamená nerešpektovať rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti alebo štátneho orgánu v správnom konaní, napr. v konaní o priestupku podľa Zákona o priestupkoch.

Obžalovaný má v registri trestov za dobu od roku 2012 šesť záznamov, pričom tri odsúdenia sú zahladené. Ostatné v registri trestov uvedené odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/44/2019 zo dňa 20.12.2019 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/59/19 zo dňa 16.09.2019 bol obvinený uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozenia prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého súd podmienienečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 rokov do 17.09.2022.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. OT/44/2020 bol obžalovanému za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého skutku sa obžalovaný dopustil dňa 18.9.2020, rozsudkom zo dňa 22.6.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/23/2021 zo dňa 15.12.2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 36 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2021.

Voči obžalovanému je však na Okresnom súde Vranov nad Topľou vedené aj ďalšie konanie a to pod sp. zn. 13T/39/2020 pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého skutku sa mal obvinený dopustiť dňa 27.12.2019, ktorá vec doposiaľ nie je rozhodnutá.

Zo spisov, resp. rozhodnutí týkajúcich sa skorších odsúdení obžalovaného súd poukazuje na to, že v konaní pod sp. zn. 12T/19/2014, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a to za odcudzenie 185 kusov cestných smerových stĺpikov. V konaní pod sp. zn. 10T/73/2015 bol taktiež uznaný za vinného z prečinu krádeže, ktorého sa mal dopustiť aj so svojou matkou T. E., kedy odcudzili 19 kusov drevených kolov a 8 ks drevených stĺpikov. Napokon v konaní pod sp. zn. 13T/59/2019 bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keď odstránil odcudzením 2 kusy zvislých dopravných značiek.

Z vykonaného dokazovania mal súd ku skutku 1. za preukázané, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil. A teda, že napriek tomu, že mu boli vo výroku uvedenými rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu ale aj súdu uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, počas plynutia uloženého zákazu viedol motorové vozidlo a to po štátnej ceste v obci A., čo mal súd za preukázané najmä z výpovedí príslušníkov polície, ktorí vykonávali samotný úkon, ktorí vo svojich výpovediach presne popísali akým spôsobom sa o danej skutočnosti dozvedeli, keď v inkriminovanom čase vykonávali policajnú činnosť, kde sa nachádzali so svojim motorovým vozidlom, aké oznámenia od operačného dôstojníka dostali a následne, kde sa premiestnili so služobným vozidlom. Svedkovia D., J. X. a P. H., službukonajúci policajti, zhodne popísali ako po tom, čo zbadali predmetné vozidlo, ktoré im bolo v rámci výkonu ich služobnej činnosti oznámené, ako vnímali okolností počas toho, ako sa k predmetnému motorovému vozidlu približovali a teda, že z miesta vodiča vystúpil obžalovaný a na miesto vodiča si presadla osoba ženského pohlavia, ktorá bola neskôr stotožnená ako babka obžalovaného, svedkyňa T. E.. Teda ako súd uviedol, k tomuto konaniu obžalovaného, z ktorého bol uznaný vinným, došlo v obci A. na vo výroku uvedenej štátnej ceste. Tejto skutočnosti o vedení osobného motorového vozidla svedčí aj výpoveď svedka X. A., ktorý podľa oznámenia na linku 158, ale následne aj vo svojej výpovedi uviedol, že v uvedený deň videl z dvora v mieste trvalého bydliska ako obžalovaný vychádza zo svojho dvora vozidlom Škoda Octavia a že na mieste vodiča pozoroval, že sedel obžalovaný a na mieste spolujazdca jeho babka. Súd neuveril výpovedi svedkyne - babky obžalovaného, ktorá tvrdila, že ona šoférovala auto a to už z domu a že autom zastavila, lebo nemala doklad potrebný na šoférovanie, jej výpoveď považoval súd za účelovú jednoznačne v snahe pomôcť obžalovanému vnukovi. Napriek tomu,

že vozidlo mala do príchodu polície podľa jej výpovede aj obžalovaného viesť ona, následne po zadržení obžalovaného ju do miesta bydliska museli odvieť policajti, nakoľko ako uviedli, táto im oznámila, že nevie s autom odísť. Obžalovaný taktiež vypovedal, že auto šoférovala babka, no aj jeho výpoveď súd považuje za účelovú, obžalovaný si uvedomoval a aj sám uviedol, že v tom čase mal uložené zákazy činnosti, že tento zákaz porušuje, preto v snahe vyhnúť sa postihu za toto jeho konanie, keď za obdobie už bol potrestaný aj trestom odňatia slobody nepodmienečne, uviedol, že auto nešoféroval. Teda za účelovú a tendenčnú s jediným zámerom a to pomôcť obžalovanému, považoval súd výpoveď svedkyne T. E., babky obžalovaného, ktorá tvrdila, že už pri odchode z domu a ako aj následne do obce Sol' a naspäť viedla motorové vozidlo len ona a že obžalovaný vôbec nešoféroval.

Obhajoba navrhovala vykonať vyšetrovací pokus a to ohľadom rozhl'adových pomerov svedka A. ale aj zasahujúcich policajtov, teda ako mohli vnímať konanie obžalovaného, súd tento návrh odmietol, keďže svedkovia boli riadne poučení, konzistentne vypovedali o tom, čo vnímali a následne to reprodukovali, v ich výpovediach či už z prípravného konania ale najmä konania pred súdom, súd nezhliadol také skutočnosti, pre ktoré by bolo možné mať akékoľvek pochybnosti o ich výpovediach a skutočnostiach nimi uvádzaných, z ich výpovedí nevyplývali žiadne nelogické súvzťažnosti. Obhajoba namietala, či policajti mohli na vzdialenosť asi 400 metrov vnímať nimi uvádzané skutočnosti, no na druhej strane pokiaľ sa týka výpovede svedkyne E., babky obžalovaného, táto podľa obhajoby v dôsledku toho, že sa blížilo auto s policajným označením, mala zastaviť, lebo sa bála, že nemá pri sebe potrebné potvrdenie od lekára k vedeniu vozidla. Teda na tú istú vzdialenosť pri totožných rozhl'adových pomeroch by policajti, u ktorých sa predpokladá vyhovujúci zdravotný stav a to vrátane zraku, nemali mať možnosť správne vnímať čo sa deje v motorovom vozidle, ale babka obžalovaného, osoba vyššieho veku by takéto rozhl'adové pomery mala, pričom z lekárskeho potvrdenia vyplýva, že je slabozraká a bol jej odporúčaný operačný zákrok. Toto tvrdenie obhajoby bolo podľa súdu účelové v snahe pomôcť obžalovanému a spochybníť výpovede zasahujúcich policajtov.

Jednotlivé, vo výroku uvedené rozhodnutia, ktorými boli obžalovanému uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, súd uviedol vyššie. Teda je nepochybné, že obžalovaný si musel byť vedomý toho, že má uložený zákaz činnosti a že vozidlo viedol v čase uložených zákazov a teda konal v priamom úmysle (chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom - § 15 ods. 1 písm. a) Trestného zákona).

Pokiaľ sa týka skutku 2. a teda prečinu krádeže, súd uvádza.

To, že sa obžalovaný konania dopustil, mal súd za preukázané z výpovede svedka P. F., ktorý v rozhodnom čase videl obžalovaného ako prechádza na bicykli, za ktorým ťahal káru alebo vozík, na ktorom mal naložené cestné stĺpiky, pritom potvrdil, že na týchto sa nachádzala zemina, v dôsledku čoho bola svedkom privolaná aj polícia. Skutočnosť o tom, akým smerom a kde sa pohyboval obžalovaný bicyklom, za ktorým ťahal káru s naloženými cestnými stĺpikmi, bola zistená aj z obrazového záznamu vydaného obcou. V ďalšom súd poukazuje na výpoveď svedkov P. K., pracovníka poškodenej spoločnosti, starostky P. A., L.J. A.. To, že sa obžalovaný krádeže dopustil, preukazujú najmä značky mostov, ohľadom ktorých svedok K. podrobne popísal o aké značky sa jedná, akým spôsobom sú týmito značkám pridelované čísla a čo to ktoré číslo znamená a teda, že sa jednoznačne jednalo o značky, kde došlo k ich odcudzeniu a teda na úseku ulice Mlynská, Vranov nad Topľou až obec Jastrabie. Z výpovedí svedkov bolo taktiež preukázané, ale táto skutočnosť vyplýva aj zo skorších odsúdení obžalovaného, že tento si dlhodobo zabezpečoval cestné stĺpiky, pričom súd nevylučuje, že aj legálne, či už kúpou alebo darovaním, ale aj ich odcudzením. Dlhodobou bol tento problém riešený aj obcou v dôsledku sťažností občanov, keďže obžalovaný stĺpiky osádzal pred svojím domom, ale na obecnom pozemku a bez akéhokoľvek oprávnenia, len čisto na základe vlastného uváženia a rozhodnutia. Starostka obce ale najmä svedok A. uviedol, ako zbadal medzi značkami osadenými obžalovaným aj takú, aká sa používa na moste, taktiež popísal, ako, aj vo večerných hodinách z dôvodu vyhnutiu sa konfliktom s obžalovaným, chodieval aj so zamestnancami VPP odstraňovať stĺpiky, kedy bol obžalovaný ale aj jeho matka často vulgárny a agresívny, dokonca že obžalovaný sám zobral stĺpiky z miesta, kde boli uložené na obecnom úrade a tiež, že chodievali ich odstraňovať v čase, kedy sa obžalovaný nemal doma nachádzať, nakoľko pri tomto odstraňovaní, ako už bolo uvedené, dochádzalo k verbálnym útokom zo strany obžalovaného ale aj k iným nezhodám, ale taktiež uviedol, že raz stĺpiky neodstránil len z dôvodu, že o to žiadala babka obžalovaného s tým, že keď tento príde domov bude na ňu kričať, prečo na to nedohliadla, resp. prečo to dovolila.

Čo sa týka obžalovaným predložených dokladov, ktoré podľa obhajoby mali preukazovať nadobudnutie značiek a cestných stĺpikov obžalovaným ich zakúpením, súd poukazuje na výpoveď svedka K., ktorý k predmetným značkám presne popísal o aké na nich uvedené údaje sa jedná, čo ktorý ten údaj znamená a na základe čoho sa konkrétnej značke pridružuje alebo priraduje a teda najmä sa to týka značiek mostov. Ale súd poukazuje aj na príslušné ustanovenia vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 9/2009, ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke, z ktorej je zrejme nielen to, čo ktorá značka znamená a teda či sa jedná o značku napr. zákazovú, príkazovú, výstražnú či iné dopravné značenie, ale vyhláška obsahuje aj ich označenie jednotlivými veľkými písmenami abecedy, napr. zákazové značky začínajú označením písmená „B“, následne označenie arabskými číslicami a uvedením významu tej ktorej značky. Súd poukazuje konkrétne na jednu zo značiek, ktoré mali byť obžalovaným podľa ním predložených dokladov zakúpené, napr. značka A19 - značka práca na ceste, značka 4a je smerovacia doska, u ktorej sa ešte rozlišuje či je pravá alebo ľavá či značka B1, čo je zákazová značka. V zmysle označení podľa tejto vyhlášky je zrejme, že obžalovaný si skutočne sám zabezpečoval nejaké značky, prevažne kúpou, o čom predložil súdu faktúry, no v danom prípade sa jednalo ako to vyplýva z faktúr, či dodacích listov k faktúram, že sa v prvom rade jednalo o obdobie niekoľkých rokov pred spáchaním skutku v tejto veci, pričom svedok K. sa vyjadril, že mnohé na týchto dokladoch uvedené značky boli značky prenosné, keďže sa k značkám predával aj stĺpik jakl, čo je stĺpik k prenosnej dopravnej značke, resp. na jej osadenie.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a pohľadujúcych okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy.

Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a pokiaľ sa týka príťažujúcich okolností, musel mu súd pričítať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže ukladal trest za viac trestných činov, teda za dva a to za prečin krádeže ako aj prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Taktiež súd pričítal príťažujúcu okolnosť podľa písm. m), teda že už bol obžalovaný odsúdený a to berúc do úvahy jeho skoršie odsúdenia, u ktorých nenastali účinky zahľadania (sp. zn. 10T/73/2015 a 13T/59/2019) a neboli povahy, žeby na ne bolo možné neprihliadať. Pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 0T/47/2019 na toto súd pri posudzovaní príťažujúcich okolností nemohol prihliadať, nakoľko toto je zákonným znakom skutkovej podstaty v skutku 1., nakoľko obžalovaný maril výkon tohto rozhodnutia nerešpektovaním uloženého zákazu činnosti a teda by to bolo v rozpore s ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona. Teda súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu za trestný čin najprísnejšie trestný, no v danom prípade je u oboch trestných činov rovnaká sadzba trestu odňatia slobody, keďže za oba možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere až dva roky, kde potom berúc do úvahy systematicku osobitnej časti trestného zákona ukladal trest podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Teda súd ukladal trest pri prevahe príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvyšoval dolnú hranicu o 1/3 z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby (24 mesiacov), 1/3 potom predstavuje 8 mesiacov, teda zvýšená dolná hranica po úprave predstavuje 8 mesiacov a horná hranica 24 mesiacov a obžalovanému uložil v zmysle zásad ukladania trestov trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Ustanovenie ods. 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona).

Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil skutku počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci sp. zn. 13T/59/2019, ktorá plynula od 17.9.2019 a mala plynúť do 17.9.2022 (neplynula však počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 0T/47/2019). V konaní pod sp. zn. 13T/59/2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Keďže súd bol pri ukladaní trestu viazaný aj ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody nepodmiennečne, keď mal súd súčasne za to, že účel trestu nemožno dosiahnuť ani žiadnym z do úvahy prichádzajúcich alternatívnych trestov a to vzhľadom na vyššie uvedené jednak o osobe

obžalovaného ale aj berúc do úvahy, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre obdobnú trestnú činnosť.

Obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a to vo veci sp. zn. OT/47/2019 (od 30.12.2019 do 30.6.2020), preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona mal zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, súd však mal za to, že sú splnené podmienky na postup podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Pri tomto svojom rozhodnutí súd zohľadnil závery znaleckého posudku znalca psychiatra o kompulzívnej poruche obžalovaného, ale bral do úvahy aj úpravu vonkajšej diferenciacie výkonu trestu v jednotlivých stupňoch stráženia v zmysle zákona NR SR

č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, keďže v ústave s minimálnym stupňom stráženia, do ktorého obžalovaného zaradil, odsúdení majú povolený pohyb vo vymedzených priestoroch ústavu, zaraďujú sa do práce na pracoviská mimo ústavu a v súvislosti s plnením pracovných úloh pre potreby ústavu možno povoliť voľný pohyb aj mimo ústavu, pričom v ústave so stredným stupňom stráženia sa spravidla odsúdení mimo ubytovní pohybujú pod dohľadom príslušníka zboru, zaraďujú sa do práce na pracoviská v ústave alebo mimo neho a odsúdeným sa voľný pohyb mimo ústavu nepovoľuje, teda je nepochybné, že v rámci výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia je omnoho širšia možnosť v rámci programu zaobchádzania s tým ktorým odsúdeným, ktorý program je súhrn aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primeraná správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v dotknutom zákone ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatelovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal. Nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti, v súvislosti s výkonom ktorej sa páchatel dopustil trestnej činnosti, osobitne pokiaľ konkrétne okolnosti prípadu a najmä funkcia generálnej prevencie trestu uloženie zákazu činnosti budú vyžadovať. V danej veci však takéto okolnosti, ktoré by odôvodňovali neukladanie trestu zákazu činnosti, súd nezistil. Naopak súd považoval uloženie takéhoto druhu trestu za nevyhnutné a to vzhľadom na opätovné porušovanie predpisov o cestnej premávke - vedenie motorového vozidla bez toho, aby mal na to obžalovaný oprávnenie berúc do úvahy aj skutočnosti uvedené vyššie ohľadom najmä početnosti spáchaných priestupkov na úseku cestnej premávky, ktoré rozhodnutia obžalovanému ukladali sankciu v podobe zákazu vedenia motorových vozidiel a ale aj skoršie odsúdenie obžalovaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia pod sp. zn. OT/47/2019, v ktorom mu zákaz vedenia motorových vozidiel bol uložený a takto súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 40 mesiacov.

Pokiaľ sa týka uloženého ochranného opatrenia, k tomu súd uvádza.

Ochranné liečenie je jedno z najvýznamnejších a najdôležitejších druhov ochranných opatrení. Osoby, ktorým sa takéto ochranné liečenie ukladá, sú najmä tie, ktoré spáchali protiprávny čin, ale pre nepríčetnosť ich nemožno trestne stíhať, páchatelia, ktorí v čase spáchania trestného činu boli v stave zmenšenej príčetnosti a páchatelia, ktorí sa oddávajú zneužívaniu návykových látok ako sú alkohol, drogy, ostatné látky, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú psychiku človeka alebo jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti, a trestný čin spáchali pod ich vplyvom alebo v súvislosti s ich užívaním.

Význam ochranného liečenia je v záujme spoločnosti na ochrane pred takýmito osobami a má veľký význam aj pre samotné osoby z hľadiska kladného dopadu liečenia na ich ďalší život.

Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Jeho účelom je rovnako ako pri treste zaistiť ochranu spoločnosti, ale špecifickým spôsobom.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria navrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie psychiatrické a to ambulantnou formou, pričom vo svojej výpovedi sa bližšie vyjadril aj k účelu liečenia. V zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia.

Teda zásadne sa liečenie vykonáva ústavnou formou, no berúc návrh znalca na formu liečenia mal aj súd za to, že možno nariadiť spôsob liečenia ambulantnou formou.

Súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko podľa výsledkov dokazovania nebol podklad pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody a to najmä v dôsledku toho, že časť odcudzených vecí bola poškodenej vrátená.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.